

Projekt 6.2 Terahercowe metapowierzchnie dla detekcji wirusów i innych substancji biologicznych

Promotor: prof. Wojciech Knap /dr Maciej Sakowicz

Instytut: Instytut Wysokich Ciśnień PAN

Jednostka: Laboratorium Promieniowania Terahercowego (TeraGaN)

www: www.unipress.waw.pl

Opis:

Wykrywanie materii biologicznej, takiej jak wirusy, białka itp., ma ogromne znaczenie dla nauk przyrodniczych, głównie biologii, biomedycyny i farmacji. Pasma terahercowe (THz) ma kilka interesujących cech, które czynią go ciekawą i nabierającą znaczenia alternatywą technologiczną w tej dziedzinie, dlatego też ma duży potencjał w zastosowaniach związanych z bioczujującymi. Absorpcja promieniowania THz w układach molekularnych i biomolekularnych jest zdominowana przez wzbudzenie wibracji wewnątrzcząsteczkowych i międzycząsteczkowych, które dają w efekcie charakterystyczne widma dla wykrywanych cząsteczek i biomolekuł. Dlatego nie tylko spodziewamy się wpływu biomaterii na współczynnik załamania światła, ale spodziewamy się rezonansów w zakresie THz. BioczuJNIki metapowierzchniowe THz odegrały kluczową rolę w rozwiązaniu jednego z największych problemów związanych z biologicznym wykrywaniem THz, którym jest wyraźna różnica między typowym rozmiarem mikroorganizmów ($\approx 1 \mu\text{m}$) a długością fali przy THz (≈ 30 do $1000 \mu\text{m}$), która powoduje że to promieniowanie jest niewrażliwe na tak drobne szczegóły. **BioczuJNIki zbudowane w oparciu o THz metapowierzchnie** pozwalają przewyżżyć te ograniczenia, wykorzystując bezprecedensową swobodę w projektowaniu metapowierzchni. Wykrywanie z użyciem metamateriałów THz nie tylko wzmacnia sygnał, ale jest również łatwe w obsłudze, co przyciąga uwagę badaczy z różnych dziedzin.

Cel projektu:

Projekt ma na celu wykonanie prototypu systemu detekcji biomaterii. Naszym celem jest zbadanie możliwości wykrywania śladowych ilości biocząstek, takich jak na przykład wirusy i białka używając terahercowych metapowierzchni oraz naszej własnej terahercowej pary optycznej.

Wymagania:

- ukończone studia w zakresie fizyki, elektroniki, inżynierii materiałowej, lub inne pokrewne pozwalające na podjęcie pracy w charakterze doktoranta – stypendysty,
- gotowość uzyskania statusu doktoranta w wymienionych dziedzinach,
- znajomość języka angielskiego w stopniu umożliwiającym zrozumienie literatury fachowej w danej dziedzinie oraz prezentacje wyników i dyskusję,
- zdolność i zamiłowanie do pracy naukowo-badawczej,
- wykazanie zrozumienia podstaw fizyki ciała stałego w tym fizyki półprzewodników,